

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΗ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 18—'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΑΝΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Γραφεῖον 'Εν τῷ Ξενοδοχείῳ 'Αττικῆς, Δωμ. 1. 'Ανοικτὸν ἀπὸ τῆς 10.—12 π. μ.

ΣΚΥΛΙΣΣΗΣ

ὁ ὕμνητῆς τῶν χρυσογαδάρων.

Ὅπως τὰ πτηνὰ εὔρον τὸν Μαρουδῆν των, οἱ βόες τὸν Τρικούπην των, τὰ γήπεδα τὸν Περῶτῆν καὶ ἡ δασκάλαι τὸν Αὐγερινὸν, οὕτω καὶ τὸ Βασιλεῖον τῶν χρυσογαδάρων εὔρε τὸν Σκυλίσσην των, ὅστις ἤρχισεν ἀπὸ ὕμνου πεζογραφίας διὰ νὰ μεταβῆ εἰς ὕμνον ἑμμετρον καὶ ἀναγορευθῆ οὕτω Σκυλίσσης ὁ **γαδαροποιητῆς**.

Ὁ κ. Σκυλίσσης πρὸ πολλοῦ μετέρχεται τὸ ἐμπόριον τῆς κολακείας· κερδοσκοπικώτατον καὶ ἄνετον ἐμπόριον· εἶναι εἶδος ἀλχημίας· μεταβάλλει οὐχὶ τὰ ἀγενῆ μέταλλα εἰς εὐγενῆ, ἀλλὰ ἀπλᾶ φύλλα χάρτου τὰ μεταποιεῖ εἰς φύλλα χρυσοῦ. Ἐχων τὸ μυστικὸν τοῦτο ὁ κ. Σκυλίσσης, θὰ ἦτο πολὺ βλάξ ἐάν δὲν ἐξεμεταλλεύετο ὅλας τὰς εὐκαιρίας ὅπως ἐπωφελεῖται ἐκ τοῦ μυστικοῦ του. Καὶ δὲν ἀφίνει καμμίαν ἀνεκμετάλλετον.

Οἱ πτωχοὶ ὁμογενεῖς—ὅπως προφέρει ὁ κ. Σκυλίσσης—ἔχουν ὅλας τὰς ἀπολαύσεις—πλὴν μιᾶς—τῆς προερχομένης ἐκ τῆς ὑπολήψεως.

Περὶς κοντὰ των, ἀναγκάζεσαι νὰ πιάνης τῆς τσέπαις σου, νὰ μὴ σὲ κλέψουν. Διότι εἶναι οἱ πλέον ῥαφινάτοι λησται, οἱ λησται τοῦ χαβιαροχάνου.

Αὐτὸ δὲν τὸ ὑποφέρουν· καὶ αὐτὸ ἐζήτησεν ὁ κ. Σκυλίσσης νὰ θεραπεύσῃ γράφων φλύαρον ἀπανταχοῦσαν εἰς τὸν **Τηλέγραφον**.

Ὁ πονηρὸς Χίος ἐβάσιεν ὅλην τὴν στραβολογικὴν του εἰς ἓν ψεῦδος, τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι ἡ μυστηριώδης κόνις, ἥτις μεταβάλλει τὰ φύλλα χάρτου εἰς φύλλα χρυσοῦ.

Τὸ ψεῦδος εἶναι ὅτι μᾶς νομίζει ὅτι ὅλους τοὺς πλουσίους τοὺς βάλλομεν εἰς τὴν τάξιν τῶν ὁμογενῶν, καὶ ὅτι ἐντεῦθεν τὸ πρὸς τὸν πλοῦτον μῖσος μετακυλίομεν ἐπὶ τοῦ πλουσίου ὁμογενεῖς.

Ἀπόδειξις ὅτι ὁ κ. Σκυλίσσης ψεύδεται.

Ἐπάρχει μεγαλειότερος τοῦ Σκουζῆ **σερέτης** καὶ πλουσιώτερος αὐτοῦ; Καὶ ὅμως οὐδεὶς ἄχρι τοῦδε τὸν ὕβρις μὲ τὴν λέξιν : **ὁμογενής**.

Ὁμογενής, κύριε Σκυλίσση, θὰ πῆ **ληστής**. Ὁ Τάκος εἶναι ὁμογενής, ὁ Σπανὸς εἶναι ὁμογενής, σὺ, ἐάν κλέψης, θὰ γίνῃς ὁμογενής. Ὁμογενής εἶναι ὁ Λαυριοφάγος, ὁ εἰσελθὼν εἰς Ἀθήνας πλούσιος καὶ ληστεύσας πτωχούς· ὁμογενής ὁ συνομολογητῆς δανείου, ὁ ὑπὸ τὴν προστασίαν Κουμουνδούρου καὶ Δεληγιάννη τρώγων ἐκ τοῦ τόπου ἑν ἑκατομμύριον· ὁμογενής εἶναι ὁ ληστεύων τὴν Τουρκίαν καὶ ἔπειτα ἐρχόμενος νὰ σκυλευθῆ καὶ τὴν Ἑλλάδα· ὁμογενής εἶναι ὁ διδάκτωρ τῆς χρηματιστικῆς ταχυδακτυλουργίας (δάνεια! μετοχαί! ὁμολογαί! τράπεζαι!)

Ἄν τοιοῦτοι ὁμογενεῖς ἀγοράζουσιν τὰ ὠά μας, καθὼς λέγεις, ἀντι 5 λεπτῶν δέκα καὶ τὰ ὀρνιθία μας ἀντι μιᾶς δραχμῆς μιᾶμιση καὶ τὰ ἄνθη μας ἀντι ἑνὸς φράγκου δύο, ἂν ὅταν βλέπουν τὸν σταυρὸν ἐπὶ τῆς σημαίας κυριεύονται, ὡς λέγεις, ὑπὸ ἀρρήτου αἰσθήματος συγκινήσεως, ἂν, καθὰ γράφεις, ἔθνικῆν αἰσθάνονται παρηγορίαν πρὸ τῶν ἀνακτόρων τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, αὐτὰ ὅλα δὲν μᾶς ἐνδιαφέρουν διόλου, διότι καὶ ὁ Τάκος, ἂν ἐνθυμεῖται, μία φορὰ, εἰσήλθεν εἰς τὸ καφενεῖον τῆς Ὠραίας Ἑλλάδος καὶ ἀντὶ μιᾶς δεκάρας διὰ τὸν καφέ τὸν ὁποῖον ἤπιε, ἄφισε μίαν λίραν μὲ τὴν σημείωσιν :

— Ἔτσι πληρώνει ὁ Τάκος.

Ἄκόμη δύο λέξεις.

Πρῶτον ἐπειδὴ ἔχεις τόσῃν ἀντιπάθειαν πρὸς τὰς λέξεις **ὁμογενεῖς** καὶ **ὄμογενεῖς** ἀποροῦμεν πῶς δὲν ἔλαβες ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ τόσον ἀντιπαθητικὰ σου ἐπιθετα κατηργήθησαν καὶ ἀντικατεστάθησαν διὰ τῆς μεγαλοπρεποῦς λέξεως : **χρυσογάδαροι**.

Καὶ τελευταῖον σοὶ εὐχόμεθα νὰ σοῦ πληρώσουν τὸν πανηγυρικὸν, ὃν τοῖς ἔγραψες, οἱ χρυσογάδαροι ὡς **Τάκοι**.

ΑΛΗΘΕΙΑ.

Ὁ μὴ πλατωνικὸς ἔρωσ εἶναι ἠλεκτρισμὸς παραγόμενος ἐκ τῆς ἐπιτριβῆς δύο ἐπιδερμίδων.

Καλιβάν.